

[Elin Appel.]

anser Sundhedsplejerskernes Arbejde for særdeles værdifuldt for de spæde Børn. Ministeren støttede denne Opfattelse og lovede at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, ligesom Ministeren gentog sit Tilsagn om at søge Kursus for Sundhedsplejersker ved Aarhus Universitet udvidet saa snart som muligt. Endelig kunde Ministeren paa Forespørgsel oplyse, at han mente, at Loven vilde træde i Kraft senest 1. April 1947. Udvalget indstiller herefter enstemmigt Lovforslaget til Vedtagelse uændret.

Udvalget har, efter at dets Arbejde er ophørt, nemlig først i Dag, modtaget en Skrivelse fra Københavns Magistrat, der gaar ud paa, at man anmoder om, at Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe særlige Bestemmelser angaaende Sundhedskontrollen i København. Jeg ønsker hertil at oplyse, at ifølge det foreliggende Lovforslag er dette Tilfældet, for saa vidt som der staar, at en saadan Kontrol foretages efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Retningslinier. Den Anmodning, der er fremsat af Københavns Magistrat, er saaledes hermed allerede imødekommet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 13. Marts 1943 om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4079; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3793).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bording: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, er syg, skal jeg paa Partiets Vegne fremsætte nogle Bemærkninger til det foreliggende Forslag.

Forslaget er kort og let overskueligt, men ikke meget oplysende.

Det hedder i Forslaget:

„§ 10 i Lov Nr. 118 af 13. Marts 1943 om en midlertidig Sukkerordning, jfr. Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945, affattes saaledes:

„Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, har Gyldighed indtil 31. De-

cember 1947. Bestemmelserne i § 3 har dog kun Gyldighed indtil 30. April 1947.“

Dette er jo ikke meget oplysende med Hensyn til Lovens Virkninger, Priser, der skal betales, m. v., og vender man sig til Bemærkningerne, siger de endnu mindre eller rettere slet ingenting; der siges ikke engang noget om, hvorfor der er forskellig Løbetid for § 3 og de andre Paragraffer.

Det er jo et Millionforetagende, det drejer sig om, hele vor Sukkerforsyning; det drejer sig om, hvad Sukkerroedyrkerne skal have, om der er nogen Garanti for, at vi faar Sukker, o. s. v., og jeg har derfor, for dog at faa en lille Smule Kendskab til, hvad det drejer sig om, set efter i Lov Nr. 118 af 13. Marts 1943, som jo er den gældende Lov, og som jo forlænges, hvis nærværende Lovforslag vedtages. Jeg maa desværre sige, at selve Loven heller ikke indeholder ret mange Oplysninger, idet det næsten udelukkende er en Bemyndigelseslov. Der findes i Loven — bortset fra Straffebestemmelserne — kun tre positive Bestemmelser, der siger noget om Priserne, alt det øvrige er Bemyndigelse. De Bestemmelser, der findes i § 3 om Priserne til Sukkerroedyrkerne, er endogsaa saadan, at de bagefter kan suppleres i betydeligt Omfang af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Altsaa, hvis man ønsker en Vurdering af, hvad Sukkerroedyrkerne egentlig faar, kan man ikke faa det i selve Loven. Man maa derfor søge at faa det oplyst paa anden Maade, og da der som sagt heller ikke foreligger noget i Bemærkningerne, maa jeg anmode Ministeren om at give os nogle Oplysninger her i Tinget.

Der staar i § 3, at den Pris, der af Fabrikkerne vil være at betale Roedyrkerne pr. leveret Dobbeltcentner Roer, fastsættes til 4 Kr. 10 Øre. Dernæst staar der: Herudover betaler Fabrikkerne Dyrkerne et Tillæg paa 35 Øre pr. Dobbeltcentner som et Tilskud til Dækning af Fragtudgifter. Men saa kommer der en Tilføjelse, som siger, at dersom der sker en Stigning i Udgifterne til Arbejdskraft, kan dette Tillæg efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart forhøjes tilsvarende. Der foreligger ingenting om, i hvor stort et Omfang det kan ske, eller hvor meget det drejer sig om, det vil sige, det er umuligt af Forslaget her eller af Bemærkningerne at vurdere, hvad Dyrkerne egentlig faar. Jeg tror heller ikke, at der i Ministerens Forelæggelsestale — som endnu ikke foreligger, og som jeg derfor desværre ikke har kunnet sætte mig ind i — indeholdes Oplysninger angaaende disse Forhold.